

Végleges szomjoltás ingyen

Művésztanárok keresztényi üzenetet hordozó képeit mutatta be Földesi Barnabás előadássorozatának utolsó részében

Képek falra történő kifüggesztésének egyik módja, ha szögre akasztjuk őket. Szöveget a III. Béla Gimnázium művésztanárai is „használnak” kiállításukon, de teljesen más összefüggésben: azt a fájdalmat jelképezik, amelyet Jézus Krisztus érezhetett keresztre feszítésekor – Kereszténység és művészet címmel tartott előadást Földesi Barnabás a művelődési házban, egyben kiállítás nyílt a tárgykörben a művészeti szakközépiskola oktatóinak alkotásaiból.

Somogyi Laura hegedűjátéka és *Csaba Lilla* verse nyitotta meg a művésztanár előadássorozatának befejező részét, amelyben Földesi Barnabás – teltház előtt – a kereszténység és művészet kapcsolatáról beszélt kollégái képeinek bemutatásával. – Ha akarom, akkor a kereszténység és a művészet két, egymást kizáró fogalom. A művészet az ember, a kereszténység ellenben az Isten dicsőségéről szól – mondta az előadó. Hozzátette: van azonban egy másik megközelítés, amit ez a kiállítás is kínál. A kereszténység ez esetben egy olyan istenképet mutat be, aki megtervezte és létrehozta a világot, tehát teremtői aktusról van szó. A művészet is hasonló, a művész már meglévő anyagokból összerendez dolgokat, egy kicsit olyan, mintha az Isten a teremtés örömét osztaná meg az emberrel. Ebből a szempontból nagyon is analóg a kereszténység és a művészet – mondta el a művésztanár.

A színpad mellett, a bejárat szemszögéből balról mindjárt egy vaskos keretbe zárt óriászszeget láthatunk, *Szeifert György* gyakorlatioktatás-vezető alkotását, de a passióra asszociáló tárgy megjelenik *M. Hajgató Terézia* képén is. – Minden dolog szeg, amivel Krisztus életére támadok magamban, vagy a krisztusi szellemiséget megpróbálom elnyomni – mondta az előadó.

Az egyik elsők között beszélt a művésztanár *Fátyol Elláról*, aki egyedi technikával, tűzzománccal fogalmazott újra szent képeket. *Sudár Péter* már az ezt megelőző, „Kortárs festmények a boncasztalon” című előadásnak is az egyik főszereplője volt, most hosszabban beszélt a zirci gimnáziumban tanító művészről Földesi Barna. Fény derült egy némileg ellentmondásosnak tűnő tényre, hogy Péter keresztény művésznek vallja magát, de soha nem festett még ebben a témában képet. Az előadó itt beszélt arról, hogy alapvetően kétfajta művészről beszélhetünk: van, aki ki akarja fejezni világnézetét a képein keresztül, és van, aki a mesterséget keresi, az anyaghasználatot és a különböző szakmai rutinoknak a kiemelését tartja legfőbb feladatának. Hozzátette: *Sudár Péter* – aki egyébként az előadó szerint a realizmussal nagyon messzire jutott – ez utóbbi csoportba tartozik. „Makacs konoksággal mindig az emberről fest” – mondta róla Barna, s így mégis csak van – ha öntudatlanul is – keresztényi üzenete a képeinek, amit a következőképpen magyarázott meg a művésztanár: – *a mai tudományos világnézet az embert nagyon lekicsinyíti. Tudjuk, az Univerzumnak bődületesek a méretei, és az ember az egész történetben csak egy kis esemény. A keresztény világnézet ugyanakkor – kis méretei ellenére – nagy jelentőséget tulajdonított az embernek, hiszen Isten belé teremtett értelmet és öntudatot.*

Tanácsot tolmácsolok a kiállítást megtekinteni tervező olvasó felé: sokáig és közről kell nézni *Marton Veronika* természetképeit, úgy adják meg magukat. A művésztanártól megtudtuk, hogy Jézus minden példázatában valamiféle természeti képből indult ki. A kereszténységhez szintén erősen kötődő halakat jelenített meg képén *Balogh Írisz*. Többféle halmotívummal találkozhatunk a Bibliában, sőt, a kereszténység rövidítése görögül halat jelent – tudtuk meg az előadótól.

Az IFA-csoport következett, akik alatt természetesen nem tehergépjármű-sofőröket értünk, hanem istenfélő alkotókat, ebből a művészeti szakszóból ered a rövidítés. Ezúton mutatkozik be *Sudár Péter* festői énje után grafikusként, hiszen ő az egyik komponense az IFA-nak – mondta Földesi Barnabás. A másik istenfélő alkotó *Földesi István*, aki a verbális tartalomért felel, míg

Péter számítógépen megtervezi, majd vizuálisan megjeleníti a képeket. Itt került szóba a Kép-újság című rovatunkban már bemutatott „zirci élővizes” kép, a palack alján „Végleges szomjoltás ingyen.” aláírással, amelyet megmagyarázott az előadó. Először is elmondta, nem lenne rossz bevezetni, viszontlátni a bakonyi karsztvíz piacosított formáját a boltokban. (A Bakonyi Friss Levegő után szabadon – a szerz.) Jézus Krisztusnak egyik evangéliumi története fűződik a képhez, aki gondterhelt asszonnyal találkozik egy kútnál. Szóba elegyednek, és kiderül, hogy az asszony élete több sebtől vérzik, keresi az élet értelmét, önmagát, a boldogságot. Jézus önmagát ajánlja: „attól a víztől, amit én adok néked, soha nem szomjazol, és ingyen adom” – ennek a mottójára készült a zirci élővíz. A műfajt, amelyet az IFA-csoport képvisel, vizuális evangelizációnak is lehet nevezni, a keresztényi üzenetet próbálják modern grafikával és szóhasználatlaltal továbbítani, és megvallani a hitüket – mondta el Földesi Barnabás.

A szöges képek kapcsán már szóba került M. Hajgató Terézia érett képpel jelentkezett a tárlaton. Vele kapcsolatban az előadó elmondta: a művészeti szakközépiskola növendéke volt, most felvételizik a képzőművészeti főiskolára. A fiatal alkotó az Új- és az Ószövetség viszonyát fejtegeti egy olyan festményen, amelynek egy része az ószövetségi iratok íráshordozójának számító pergamenre készült. A művésznő férje, *Molnár Dániel* egy kis és egy nagy töviskoszorús képet mutat be a közönségnek. – A kiállítók közül talán ő testesíti meg leginkább azt a művészt, akiben a keresztény világnézet és a keresztény tematika található – mondta az előadó. Hozzátette: szinten minden képének van valamiféle teológiai felütése. Nevéhez fűződik a szintén kiállított, Golgotát megjelenítő kép, amely a magányról szól: nincs, aki megértse a messiási szenvedést, s mintha még Isten is magára hagyná a szenvedőt...

A III. Béla Gimnázium, Művészeti Szakközépiskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény művésztanárainak alkotásai a fantázia világába kalauzoltak. Így aztán sikerült elképzelnem, ahogy két művész leugrik egy IFA-autóról, hátramennek a platóhoz, s lepakolják a rakományt, az általuk palackozott zirci élővizet...

A közönség kíváncsi volt arra, mivel tudja eloltani a szomját véglegesen és ingyen

Kelemen Gábor